

Ekonomiczny Uniwersytet Dziecięcy

RODZIC W ROLI MEDIATORA

Joanna Banaś

**Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania
w Rzeszowie**
22 listopada 2012 r.

Organizatorzy

Partner strategiczny

NBP
Narodowy Bank Polski

EKONOMICZNY UNIwersYTET DZIECIĘCY

WWW.UNIwersYTET-DZIECIĘCY.PL

„Największym nieprzyjacielem
rodziny nie jest konflikt, ale
obojętność”

/ P.Pellegrino/

EKONOMICZNY UNIwersYTET DZIECIĘCY

WWW.UNIwersYTET-DZIECIĘCY.PL

CO TO JEST KONFLIKT?

EKONOMICZNY UNIwersYTET DZIECIĘCY

WWW.UNIwersYTET-DZIECIĘCY.PL

KONFLIKT

• Wypowiedziana walka pomiędzy co najmniej dwiema wzajemnie zależnymi stronami, które spostrzegają niezgodność celów, brak wspólnych korzyści i uznają, że druga strona stwarza przeszkody w osiągnięciu celu. (J. Hocker, W. Wilmot, 2001)

EKONOMICZNY UNIwersYTET DZIECIĘCY

WWW.UNIwersYTET-DZIECIĘCY.PL

KONFLIKTY...

- Są sygnałem zdrowia, bo oznaczają, że każdy z nas istnieje i jest zdolny do wyrażania samego siebie, są uznaniem prawa do bycia innym

KONFLIKTY SĄ:

- Bodźcem do rozwoju i motorem do dynamizmu
- Źródłem inspiracji jest właśnie napięcie. Jest to pokarm dla wyobraźni i tworzenia tego, co jeszcze nie istnieje

KONFLIKTY SĄ:

- Środkiem do budowania i formowania własnej tożsamości. Dzięki konfrontacji między własnymi pragnieniami i ambicjami a życzeniami i aspiracjami rodziców, w dziecku rodzi się poczucie własnej odrębności i niezależności

POZYTYWNE STRONY KONFLIKTU W RODZINIE

- To przełom, który może zmienić sposób funkcjonowania rodziny;
- Ujawniają skrywane dotąd talenty i umiejętności poszczególnych członków w rodzinie;
- Mogą prowadzić do innowacji i zmian;
- Stanowią źródło informacji diagnostycznych (zarysowanie pewnych nabrzmiałych problemów trapiących rodzinę);
- Wzmacniają rodzinę.

NEGATYWNE SKUTKI KONFLIKTU W RODZINIE

- Demonstrowanie własnych potrzeb w skrajnym wymiarze i stawianie ich ponad dobrem rodziny;
- Zranienia w sensie emocjonalnym i fizycznym obu stron;
- Długotrwały rozłam w rodzinie;
- Utrata zaufania do siebie nawzajem.

JAK RADZIĆ SOBIE Z RÓŻNICAMI?

**Porozumienie jest często
możliwe właśnie dzięki
temu, że interesy stron
różnią się**

(Roger Fisher, William Ury, Bruce Patton,
*Dochodząc do TAK. Negocjowanie bez
poddawania się.* PWE, Warszawa 1994.)

3 TYPY RODZICÓW

ZWYCIĘZCY:

- Wierzą w moc zakazów i nakazów, wydają polecenia i oczekują posłuszeństwa.
- Powstające konflikty zostają przezwyciężone przez zwycięstwo rodzica i pokonanie dziecka.
- Przekonania: „To dla dobra dziecka”, „Rodzice wiedzą najlepiej co jest dobre a co złe” itp.

ZWYCIĘŻENI

- Zapewniają dzieciom dużo swobody, nie stosują żadnych ograniczeń.
- W powstających konfliktach zwyciężają dzieci.
- Rodzice ustępują, myśląc, że odmowa spełnienia życzenia dziecka jest dla niego szkodliwa.

„CHWIEJĄCY SIĘ”

- Postawa, która waha się między skrajną surowością, a skrajnym liberalizmem.
- Są niekonsekwentni często ich postawa to mieszanka: ulegania, łagodności, surowości, cierpliwości, twardości, ograniczania i podlegania, zwyciężania i przegrywania.

Trzy podstawowe sposoby rozstrzygnięcia sporów:

Z pozycji :

- **Władzy** (skutek: zwycięża silniejszy-zniszczenie, zerwanie relacji)
- **Prawa** (skutek: rozstrzygnięcie korzystne tylko dla jednej ze stron-urazy, poczucie niesprawiedliwości, oddalenie się od siebie)
- **Interesów** (skutek: wyjście korzystne dla wszystkich-szacunek, zadowolenie satysfakcja, współpraca)

Mediacja to sposób na rozwiązanie konfliktu, w którym nie ma miejsca na następujące postawy:

- „Ja zwyciężam, ty przegrywasz”
- „ Ja przegrywam- ty zwyciężasz”

MEDIACJA

- Mediacja to sposób rozwiązywania konfliktu z udziałem osób skłóconych i trzeciej strony- neutralnego bezstronnego i nie podejmującego rozstrzygających decyzji mediatora.

MEDIACJA

- Polega na usprawnianiu komunikacji pomiędzy stronami i budowaniu wzajemnego zrozumienia interesów.
- Mediator pomaga rozważyć wszelkie możliwe rozwiązania, negocjować je w warunkach współpracy i szukać takiego porozumienia które dla obydwu stron będzie zadowalające i możliwe do wcielenia w życie.

Zadania mediatora

- Stworzyć warunki dobrej komunikacji między stronami, umożliwić lepsze wzajemne zrozumienie;
- Pomóc stronom ustalić najważniejsze kwestie do rozwiązania;
- Skupić uwagę stron na problemie i jego rozwiązaniu;
- Dbać o atmosferę spotkania, sprzyjającą konstruktywnym rozmowom;
- Dbać o zachowanie równowagi sił, nie pozwolić, by któraś ze stron zdominowała drugą;
- Umożliwić formułowanie wielu różnych propozycji rozwiązań;
- Dbać, aby porozumienie było realistyczne i możliwe do wcielenia w życie.

RODZICOWI-MEDIATOROWI POWINNY PRZYŚWIECAĆ NASTĘPUJĄCE CELE:

- Znaleźć wyjście obopólnie zadawalające, a nie dążyć do zwycięstwa
- Rozwijać niezależność i samodzielność dzieci, pomóc im, aby stały się odpowiedzialnymi dorosłymi,
- Utwierdzać dzieci w zaufaniu do samych siebie, swoich możliwości, przekonywać je o swojej wartości,
- Pomagać dzieciom, w tym aby opierały swe działania na własnych przemyśleniach

/Ghazal, 1995, „Zjedz zupkę i... bądź cicho/

KONFLIKTY MIĘDZY DZIEĆMI

EKONOMICZNY UNIwersYTET DZIECIĘCY

WWW.UNIwersYTET-DZIECIĘCY.PL

POTWIERDŹ, ŻE ROZUMIESZ UCZUCIA, JAKIE ŻYWI DO SIEBIE RODZEŃSTWO

POPRZEZ

- Nazwanie uczuć
- Zachęcanie do wyrażenia symbolicznego lub kreatywnego
- Musisz powstrzymać dzieci od wyrządzania sobie krzywdy,
- **PODPOWIEDZ JAK MOŻNA BEZPIECZNIE WYŁADOWAĆ ZŁOŚĆ**

EKONOMICZNY UNIwersYTET DZIECIĘCY

WWW.UNIwersYTET-DZIECIĘCY.PL

OKREŚL POZIOM KŁÓTNI

- **Poziom I** (normalna sprzeczka- nie reaguj pomyśl o następnych wakacjach 😊)
- Powiedz sobie, że dzieci zdobywają ważne doświadczenie w dziedzinie rozstrzygania sporów.

POZIOM II

Konflikt zaostrza się. Interwencja osoby dorosłej może być pomocna.

1. **Zaakceptuj uczucia-** Daj dzieciom do zrozumienia, że dostrzegasz ich gniew: "Wygląda na to, że jesteście na siebie wściekli"
2. **Opisz swoimi słowami ich punkt widzenia-** „ A więc Ty Jacku chcesz teraz poczytać książkę w ciszy, a Ty Magdo masz ochotę słuchać muzyki”
3. **Docień wagę problemu** „ To trudny problem: dwoje dzieci i tylko jeden pokój”
4. **Zachęć do poszukiwania rozwiązań** „Jestem pewny, że potraficie znaleźć rozwiązanie, które was zadowoli”

WYJDŹ Z POKOJU

POZIOM III

- (może być niebezpiecznie)
upewnij się, czy bójka jest na niby czy naprawdę, przypomnij zasady

INTERWENIUJ

- **Opisz co widzisz** np.” Widzę, że przerodziło się to w prawdziwą walkę z prawdziwym bólem, a na to nie pozwolę. Musicie się rozdzielić”
- **Rozdziel dzieci**

POZIOM IV

- Sytuacja zdecydowanie niebezpieczna. Konieczna jest interwencja osoby dorosłej.
- **Opisz co widzisz:** „ widzę dwoje rozzłoszczonych na siebie dzieci, które zaraz zrobią sobie krzywdę”
- **Rozdziel dzieci:** Nie możecie przebywać razem. To niebezpieczne. Potrzebujecie trochę czasu, żeby ochłonać. Każdy do swojego pokoju i to szybko!

W SKRÓCIE...

GDY WKRAZASZ MIĘDZY KŁÓCĄCE (BIJĄCE) SIĘ DZIECI:

- Nazwij ich uczucia (stwierz, że są na siebie złe, wściekłe itd.)
- Z szacunkiem WYSŁUCHAJ tego, co KAŻDE dziecko ma do powiedzenia (bez komentarzy, oceniania, ironii, lekceważenia)
- Doceń wagę problemu
- Stwierz, że dzieci potrafią same znaleźć rozwiązanie
- WYJDŹ!!!!

EKONOMICZNY UNIwersYTET DZIECIĘCY

WWW.UNIwersYTET-DZIECIĘCY.PL

GDY JEST POTENCJALNE NIEBEZPIECZEŃSTWO

- OPISZ SYTUACJE
- USTAL GRANICE /przypomnij zasady/
- ROZDZIEL ICH

EKONOMICZNY UNIwersYTET DZIECIĘCY

WWW.UNIwersYTET-DZIECIĘCY.PL

TRUDNY KONFLIKT MIĘDZY DZIEĆMI- spotkanie mediacyjne

1. Zwołaj spotkanie antagonistów i wyjaśnij jego cel
2. Ustal i wyjaśnij podstawowe zasady spotkania
3. Daj czas na wyjaśnienie swojego stanowiska (zannotuj co dzieci czują, upewnij się, że właściwie ich rozumiesz)
4. Rozwiązania- propozycje wszystkie bez oceniania, zapisz, dzieci mają pierwszeństwo
5. Zdecyduj, które rozwiązania mogą wszyscy zaakceptować- zapowiedz nast. spotkanie

PAMIĘTAJ

1. Masz obowiązek użycia siły (np. głosu, energicznego rozdzielania) by przerwać eskalację agresji, ale nie masz prawa do stosowania przemocy!
2. Wprowadzaj, przypominaj i egzekwuj zasady zgodnego współżycia (można się siłować, ale nie bić, nie wolno bez pozwolenia brać rzeczy brata)

PAMIĘTAJ

3. Nie dawaj się wciągnąć w konflikt, który dotyczy dzieci, zadbaj o swoje granice i prawa, zastanów się: „czyj to problem?”
4. Nie zmuszaj się do sztucznego spokoju. Nie udawaj, że nie słyszysz i nie czujesz. Wyraź swoje oczekiwania i uczucia.
5. Bądź w pobliżu i kontroluj sytuację- nie wkraczaj jednak zbyt wcześnie. Dzieci muszą wierzyć we własne możliwości, ale jednocześnie być pewne, że nie są zdane tylko na siebie

• **DZIĘKUJE ZA UWAGĘ**

Literatura

- A. Faber, E. Mazlish .: Rodzeństwo bez rywalizacji, Poznań,1995.
- Joanna Sakowska.: Szkoła dla rodziców i wychowawców cz.1;Warszawa,1999.
- Joanna Sakowska, Ewa Puchała.: Szkoła dla rodziców i wychowawców cz.2,Warszawa,2008.